

SENTÈNCIA 99-32 DE 20 D'OCTUBRE DE 1999

**CAMBRA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I SERVEIS ELECCIONS:
Candidatura al Ple de la Cambra. Incompliment del requisit relatiu al
pagament de la quota anyal. L'impagament de la taxa no és imputable a
l'Administració.**

Ponent: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

ANTECEDENTS DE FET

1r.- La sentència de 26 de febrer de 1999 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència pel que fa a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per C.S. S.L. contra el M.I. Govern, en que impugnava l'acord adoptat el 5 de novembre de 1997, desestimatori del recurs d'alçada formulat contra l'acord de la Junta Electoral de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis de 28 d'agost del mateix any, que va desestimar la candidatura presentada per l'agent a les eleccions al Ple de la Cambra, en no haver satisfet la taxa d'activitats econòmiques corresponent a l'any 1996.

2n.- La interessada va interposar recurs d'apel·lació el 26 de març de 1999 i el formalitzà davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia el 23 d'abril següent. Fonamenta la seva impugnació en els següents motius: **a)** errònia apreciació de les proves que justifiquen que la manca de pagament de la taxa és imputable a la pròpia Administració; **b)** privació dels mitjans de defensa de la societat recurrent, en no haver-se-li atorgat un tràmit d'audiència previ a l'adopció de les resolucions impugnades; i **c)** incongruència derivada del fet de que la sentència apel·lada no es pronuncia sobre l'existència de responsabilitat administrativa.

3r.- Del recurs d'apel·lació formulat per l'agent se'n va donar trasllat a la representació del M.I. Govern, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 13 de maig de 1999, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4t.- El dia 22 de juny de 1999 tingué lloc l'acte de la vista oral, en que les parts van exposar els arguments més adients a la defensa de llurs interessos.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Tant l'article 6.4 de la Llei de creació de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis d'Andorra com l'article 6 del Reglament Electoral del Ple de la Cambra disposen que, entre d'altres requisits, per ésser elegit membre del Ple s'ha d'estar al corrent en el pagament de la quota que cada any han de satisfer els electors de la Cambra.

En el cas que ara s'examina, no es discuteix que l'agent no havia satisfet, en el moment de formalitzar la seva candidatura, la taxa sobre el Registre d'Activitats Econòmiques corresponent a l'any 1996, un 25% de l'import de la qual constitueix la font de finançament de les activitats de la Cambra, segons l'article 21 de la Llei del Pressupost per a l'exercici de 1996.

Encara que l'apel·lant no discuteix aquest fet, al·lega que la falta de pagament és imputable a l'Administració, que va adreçar el rebut corresponent a un compte bancari incorrecte. Tanmateix, aquesta línia de defensa suposa una alteració de l'objecte del procés. En efecte, es discuteix ara exclusivament si la inadmissió de la candidatura presentada per l'agent és ajustada a Dret, i aquesta anàlisi s'ha de fer només en funció del compliment dels requisits que la normativa electoral de la Cambra exigeix als candidats. Una actuació diligent de la interessada hagués comportat la verificació per part seva de que reunia les condicions demanades per presentar la candidatura, entre elles la de trobar-se al corrent en les seves obligacions econòmiques, i l'omissió d'aquesta preocupació elemental no pot donar lloc ara a derivar l'objecte del litigi a l'examen de la validesa de la liquidació tributària impagada o de la seva correcta notificació.

En definitiva, l'agent va formalitzar la seva candidatura sense complir els requisits que deriven de la normativa vigent, la qual cosa era suficient per declarar la seva inadmissibilitat.

Tercer.- De tota manera, en cap cas es pot considerar que l'impagament de la taxa fos conseqüència d'una actuació incorrecta per part de l'Administració. En efecte, l'examen dels documents incorporats a les actuacions permet apreciar que l'agent havia domiciliat els rebuts de la taxa en un compte corrent, on van ser cobrats els corresponents als exercicis de 1992 i 1993. No consta que, posteriorment, hagués comunicat en deguda forma als serveis administratius

corresponents cap modificació, de manera que l'Administració no podia adreçar els rebuts d'anys posteriors a cap altre compte, a manca de qualsevol indicació del subjecte passiu. El fet de que l'import corresponent a algun altre exercici s'hagués fet efectiu amb càrrec a un altre compte de la mateixa empresa no és rellevant, ja que això pot obehir a una actuació unilateral de l'entitat bancària. Als efectes estrictament jurídics, només la notificació formal a l'Administració podria tenir virtualitat pel que fa al canvi de domiciliació bancària.

Quart.- Els restants motius del recurs d'apel·lació han de ser igualment desestimats. Pel que fa a l'absència d'un tràmit d'audiència, s'han de confirmar íntegrament els fonaments de la sentència apel·lada, als quals s'ha d'afegir que l'agent ha pogut utilitzar el mecanismes de defensa que ha considerat oportuns, a través de la presentació dels corresponents recursos administratius i jurisdiccionals, la qual cosa exclou en aquest cas l'existència de cap tipus d'indefensió i, en conseqüència, no es dona l'anul·labilitat de les resolucions impugnades, d'acord amb l'article 49.1 del Codi de l'Administració.

Pel que fa a la responsabilitat administrativa, el fet de que els actes impugnats siguin plenament ajustats a Dret fa que la sol·licitud de qualsevol tipus d'indemnització per part de l'agent sigui totalment improcedent.

En conseqüència, el present recurs d'apel·lació ha de ser íntegrament desestimat.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

-Desestimar el recurs d'apel·lació que formula l'entitat C.S. S.L. contra la sentència dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles el 26 de febrer de 1999, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.